

Czytania: Ez 18, 25-28; Ps 25 (24), 4-5. 6-7. 8-9; Flp 2, 1-11; Aklamacja J 10, 27; Ewangelia Mt 21, 28-32

Dzisiejsze czytania, szczególnie pierwsze i Ewangelia, mówią nam o tym samym, ale innymi słowami. Przed Panem Bogiem nie można sobie nagromadzić dobrych uczynków jak w banku, jak jakiś depozyt ochronny, aby później sobie „odpuścić” i oddać się swawoli - takie przekonanie Ezechiela nazywa przewrotnym. Grzech przynosi ze sobą zawsze duchową śmierć. Człowiek, który jest na dobrej ścieżce, żyje w prawości, jest zawsze zachęcany do trwania nieustannego na tej drodze dobra i wierności Bogu. Kiedy człowiek podejmuje dobrą drogę, dobre zobowiązania, mówi Panu Bogu tak, idę za twoją wolą, to powinien je wypełnić. Takim negatywnym przykładem jest pierwszy syn z Ewangelii, który symbolizuje człowieka, który widział, że to, o co prosi Ojciec jest dobre, był chętny, żeby za Bożym wskazaniem iść i nawet się zobowiązał, dając swoje słowo, ale nie poszedł. Zmienił zdanie, coś go zwiódło z powziętej drogi dobra i skierowało na drogę przeciwną, drogę ignorancji i nieposłuszeństwa. Wszyscy jesteśmy wezwani do tego, aby trwać przy Panu Bogu, na drodze dobra i dochowywać wierności zobowiązaniom i Bożym Przykazaniom. W życiu religijnym potrzebujemy stałości, wytrwałości i wierności. Po to, aby wypełnić cel, dla którego człowiek jest stworzony, aby zawsze Pan Boga chwalić, czcić i Jemu służyć. Dobrym przykładem modlitwy człowieka, który idzie dobrą drogą i cały czas pragnie pozostać wiernym Panu Bogu i wytrwać przy Bożych przykazaniach i swoją więź z Panem Bogiem pogłębiać, jest pierwsza strofa dzisiejszego psalmu: „Daj mi poznać Twoje drogi, Panie, naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami. Prowadź mnie w prawdzie według swych pouczeń, Boże i Zbawco, w Tobie mam nadzieję”. Zawsze z nadzieją i ufnością należ podążać drogą Bożych Przykazań.

Z drugiej strony, jako grzesznicy, zawsze jesteśmy wezwani i zaproszenie do nawrócenia. Dlatego w Księdze Ezechiela czytamy: „jeśli bezbożny odstąpił od bezbożności... zachowa duszę swoją. Zastanowił się i odstąpił od wszystkich swoich grzechów, które popełniał, i dlatego żyć będzie”. Pan Bóg czeka zawsze na nawrócenie człowieka, na zmianę myślenia, na zmianę niewłaściwych czy pochopnych decyzji. Takiego człowieka symbolizuje drugi syn z Ewangelii. Najpierw powiedział „nie chce”, „nie będę posłuszny”, „będę robił tylko to, co mi się podoba”, ale opamiętał się i poszedł i swoją więź z ojcem ocalił. Celnicy i nierządnicę symbolizują ludzi, którzy się opamiętali, którzy się nawrócili i Jezus zapewnia, że Bóg ich oddanie bardziej doceni i wynagrodzi, niż tych, którzy się wahają i nie chcą zaufać Jezusowi. Dobrze pasuje tutaj druga zwrotka psalmu, która jest modlitwą grzesznika, który się nawraca: „Wspomnij na swoje miłosierdzie, Panie, na swoją miłość, która trwa od wieków. Nie pamiętaj mi grzechów i win mej młodości, lecz o mnie pamiętaj w swoim miłosierdziu ze względu na dobroć Twą, Panie”.

Prośmy Pan Boga dzisiaj, abyśmy dzięki Jego łasce cały czas wzrastali w dobrym życiu i ufni w Jego miłosierdzie umieli zawsze do Niego powracać, gdy się w życiu zagubimy.

o. Wiesław Jonczyk SJ